

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 47. Arminianorum libellus supples ad Hollandiæ Ordines.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

piam fecit, ubi Smetius gratiam efficacem, Arminius vero sufficientem, maxima moderatione, & honestate invicem usi, propugnabant: rursus vero Gomarus disputationem absque animorum, verborumque acerbitate continuari iniquo ferrens animo exclamabat: „plane indigna res, quod Doctor religione Calvinista tam strenue Papistarum doctrinam defendat, & Jesuita nostræ opinionioni nonnihil accedere videatur. „ His dictis indignatione plenus e confesso excessit, erupitque, ubi verbis oppido mordacibus, minasque spirantibus vindictam, quam animo agitabat, sat aperte manifestabat.

Sæcul. XVI.
A. C. 1600.

§. XLVII.

Arminiorum libellus supplex ad Hollandiæ Ordines.

Tandem post crebras utrinque alterationes hoc colloquium re infecta penitus dissolutum est, interveniente bitu Arminii, qui turbis istis intempestus facile prospexerat, quanta in tanta animorum contentione tam in Republica, quam in sua Ecclesia tandem oritura essent: enimvero hujus Viri morte nec error finitus, aut errantium furor, numerusque adeo non imminutus est, ut potius inter utramque factionem accerrima instauraretur pugna;

Natal.
Alex. l. c.
Newville
p. 47.
Weismann,
p. 1292.

Sæcul. XVI.
A.C. 1600.

gna; quippe Arminiani, ut Magistri suæ doctrinam diserte explicarent, quinque articulos circa materiam prædestinationis, Christi mortem, gratiam, liberum arbitrium, virtutes, & perseverantiam edebant, eosque anno Domini millesimo sexcentesimo decimo Hollandiæ, & Frisiæ Ordinibus porrigebant, unacum libello supplici, in quo Confessionem Belgicam, & Catechismum Heidelbergensem, quorum librorum auctoritati Gomaristæ cæco obsequio ancillabantur, in libera Synodo ad examen vocari, sibi que integrum relinqui postulabant, ut quinque articulorum doctrinam hucusque tam acriter impugnatam libere profiteri valeant, ac interim, donec res in Synodo decideretur, tanquam fratres tolerentur, nullusque propter præfatos articulos alteri negotium facessat: cum autem huic libello supplici hunc titulum: *Remonstrance*, seu *remonstratio*, sive *monitum*, vel *caussæ expeditio*, præfigerent, ipsique sæpius in hoc libello se *Remonstrantes* appellitarent, hinc deinceps Arminiani vocabantur *Remonstrantes*, seu *Calvinistæ molles*, eoquod Calvinianam dogmatum de Prædestinatione, & gratia duritiem moderarentur, ex adverso autem Gomaristæ, eoquod adversus hanc *remonstrationem*, seu libellum supplicem contrariam *remonstrationem*

tionem Ordinibus obtulissent, vulgo *Contra-remonstrantes*, seu rigidi Calvinistæ, utpote genuini Bezae, Calvini, Petri Martyris, & Zanchii, aliorumque hujus sectæ virorum filii nuncupantur.

Sæcul. XVI.
A.C. 1600.

§. XLVIII.

Quinque Remonstrantium articuli.

Natal
Alex. l. c.

Ceterum articuli, quos Remonstrantes ab Arminio Magistro suo acceperant, erant sequentes: *I. Deus æterno, immutabili Decreto in Jesu Christo filio suo ante jactum mundi fundamentum statuit, ex lapsu, peccatis obnoxio, humano genere, illos in Christo, propter Christum, & per Christum servare, qui Spiritus sancti gratia in eundem ejus filium credunt, & in ea fide, fideique obedientia, per eandem gratiam in finem perseverant: contra vero eos, qui non convertuntur, & infideles, in peccato, & iræ subjectos relinquere, & condemnare tanquam a Christo alienos, secundum illud Evangelii Joannis 3. v. 36. qui credit in filium, habet vitam æternam: qui vero Filio non assentitur: non videbit vitam æternam, sed ira Dei manet super eum. At conditiones salvandorum nimirum fidem, & perseverantiam ex prædestinatione tanquam ex fonte descendere negabant, imo contendebant, eas prædestinatione, seu electione priores esse, nec obscure ab homi-*